

Arrest

nr. 303 491 van 21 maart 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat L. LUYTENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 4 januari 2021 toe op het Belgische grondgebied en diende op 6 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De vingerafdrukken van verzoeker werden reeds op 6 oktober 2020 geregistreerd in het kader van een verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk, waardoor de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie op 12 februari 2021 een beslissing nam tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

1.3. Wegens het overschrijden van de overdrachtstermijn van de bijlage 26^{quater} werd het dossier op 29 september 2021 overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal).

1.4. De commissaris-generaal trof op 24 mei 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 26 mei 2023 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

C. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, van Pathaanse afkomst en soennitisch moslim te zijn. U bent geboren op 23 juni 1999 te Koche Hassantal, gelegen in het district Baghlane Markazi van de provincie Baghlan waar u ook uw hele leven hebt gewoond. U bent ongehuwd en kinderloos. Uw vader is M.(…) M.(…) Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad)(…) A.(…) en uw moeder is K.(…) A.(…). U hebt een jongere broer I.(…) A.(…) en een jongere zus S.(…) A.(…). Uw beide ouders, uw broer en uw zus wonen in Koche Hassantal. U bent ongeschoold en hielp op het land bij het verbouwen van gewassen. Daarnaast ging u eenmaal per maand vrachtwagens lossen in de bazaar.

Uw regio van herkomst stond onder controle van taliban en ze rekruteerden jongeren om zich gedwongen aan te sluiten bij hen. Enkele dagen voor uw vertrek kwamen drie talibs bij u aan huis en aten samen met uw vader. Ze deelden uw vader mee dat u op de leeftijd was gekomen dat u zich bij hen moest aansluiten voor de Jihad waarbij ze u een salaris en een deel van de usher in ruil zouden geven. U wilde niet en naast de armoede die jullie kenden, vreesde u door de taliban gedood te zullen worden waarna uw maternale oom uw vertrek uit Afghanistan regelde.

In 2020 hebt u Afghanistan verlaten. Via Iran, Turkije, Griekenland, Bulgarije, Servië en Hongarije belandde u in Oostenrijk waar op 6 oktober 2020 uw vingerafdrukken werden genomen en uw verzoek om internationale bescherming werd geregistreerd zonder dat u hierom verzocht. U reisde via Italië en Frankrijk verder naar België waar u op 6 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Op 12 februari 2021 gaf de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) u het bevel om het grondgebied te verlaten en terug te keren naar Oostenrijk daar deze Lidstaat van de Europese unie overeenkomstig de Dublinrichtlijnen verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. Zes maanden later, op 25 augustus 2021, bood u zich opnieuw aan bij de DVZ die daarop besliste dat België alsnog verantwoordelijk was voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw vaders taskara neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om

internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van nood aan bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Vooreerst bent u allerminst coherent over het moment van uw vertrek uit Afghanistan. Zo gaf u bij de DVZ aan dat u ongeveer vier maanden onderweg was vooraleer u in België toekwam en een verzoek om internationale bescherming indiende op 6 januari 2021 (Verklaring DVZ, d.d. 26 januari 2021 + registratie VIB), hetgeen inhoudt dat u was vertrokken begin september 2020. Tijdens uw onderhoud op het CGVS gaf u dan weer aan dat u bent vertrokken in de zesde maand (= juni) van 2020 (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 16 maart 2022, CGVS, p. 3) hetgeen overeenkomt met de derde maand van 1399 in de Afghaanse kalender, doch waarbij u heel vaag stelde dat u in de vierde, zesde of achtste maand van dat jaar bent vertrokken (CGVS, p. 3). Later tijdens uw gehoor gaf u dan weer aan dat u bent vertrokken op het moment dat uw vader graan oogstte dan wel mais zaaide (CGVS, p. 7) doch dit zou dan respectievelijk juni-juli of april-mei zijn geweest volgens de informatie in het dossier. Dat u niet eenduidig kan aangeven wanneer u Afghanistan hebt verlaten doet de nodige vragen rijzen.

Evenzeer dient erop gewezen te worden dat u geen zicht biedt op de leefomstandigheden van uw gezin en uw profiel. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen een landbouwerszoon te zijn geweest die enkel en alleen maar zijn vader op het land hielp (CGVS, p. 4). Zo antwoordde u opnieuw bijzonder summier dat jullie graan en mais en bovenal enkel deze twee gewassen teelden op de brede vraag wat u moest doen om uw vader te helpen (CGVS, p. 4). Ook op de vraag hoe het bewerken van het land verliep na de winter bleef u zeer op de vlakte door slechts te antwoorden dat jullie graan plantten na de winter hetgeen geoogst werd na de zomer (CGVS, p. 4). Hierover doorgenvraagd gaf u aan dat graan gezaaid werd in de maand hamal (=1e maand in de Afghaanse kalender, overeenkomstig met eind maart-half april in de Gregoriaanse kalender) en geoogst werd in de maand saratan (=4e maand in de Afghaanse kalender, overeenkomstig einde juni-half juli in de Gregoriaanse kalender) (CGVS, p. 4). Mais zaaideen jullie na het oogsten van het graan en oogstten jullie net voor de winter (CGVS, p. 4). Overeenkomstig de beschikbare gewassenkalender betreffende de provincie Baghlan wordt tarwe weliswaar gezaaid in maart en geoogst van midden juni tot midden juli, doch mais daarentegen wordt gezaaid van midden april tot midden mei en geoogst van midden augustus tot midden september. Bijgevolg is het weinig plausibel dat jullie mais pas zouden zaaien vanaf juli, na het oogsten van het graan. Aangezien jullie slechts deze twee gewassen teelden (CGVS, p. 4) alsook dat u hielp bij het oogsten (CGVS, p. 8) valt niet in te zien dat u als volwassen en oudste landbouwerszoon dergelijke foutieve informatie zou geven over het telen van mais hetgeen bijkomend de nodige vragen opwerpt betreffende uw voorgehouden profiel en herkomst. Ook het feit dat u bijvoorbeeld niet kon concretiseren welke meststoffen uw vader gebruikte bij het telen van de gewassen (CGVS, p. 8) staft deze bevinding.

Ook uw verklaringen over de opbrengst van de gewassen klinken weinig aannemelijk. Gevraagd naar de gemiddelde jaarlijkse opbrengst geeft u te kennen dit niet te weten omdat uw vader de baas was en de opbrengst naar de bazaar nam om te verkopen (CGVS, p. 5). Gevraagd nadien hoeveel hij gemiddeld dan verdiende aan zijn oogst verandert u weinig coherent het geweer van schouder en zegt u dat jullie de volledige oogst voor jullie zelf hielden. Gevraagd hoe jullie dan in andere levensnoodzakelijke huishoudartikelen voorzagen, verklaart u dat jullie oom langs moederszijde een deel van zijn opbrengt aan jullie zou schenken, omdat uw vader een nierziekte had en niet kon werken, terwijl u voordien nog stelde dat uw vader landbouwer was en u in dienst van hem werkte (CGVS, p. 4). Met een jaarlijkse schenking van 5.000 Afghani (ongeveer 57 euro) zou uw gehele gezin jaarlijks moeten zijn rondgekomen, en dat reeds voor meer dan tien jaar lang. Meer zelfs, dit bedrag zou zelfs meer dan voldoende geweest zijn, want u, de oudste

én meerderjarige zoon, benadrukt dat u niet hoefde bij te klussen om geld in het laatje te brengen (CGVS, p. 5). Evenzeer hielp u uw oom langs moederszijde niet, die jullie wel soms bijstond op de velden (CGVS, p. 6). Dit is niet ernstig in een overlevingscultuur als die van Afghanistan. Wanneer u dan wordt geconfronteerd met uw verklaringen die u aflegde bij de DVZ waar u stelde dat u lossers was van een vrachtwagen (verklaring DVZ, vraag 12), past u uw antwoord nog maar eens aan en stelt u dat u eens per maand in de bazaar zakken ging lossen voor 300 of 400 Afghani (CGVS, p. 5). Uw dagloon versterkt de vaststelling dat 5.000 Afghani om als gezin te overleven niet aannemelijk is. Het spreekt voor zich dat bovenstaande vaststellingen ertoe leiden dat u allerminst een duidelijk zicht geeft op uw profiel en levensomstandigheden in Afghanistan, waardoor vanzelfsprekend uw algemene geloofwaardigheid en die van uw asielmotieven in het bijzonder wordt ondermijnd.

Hieraan gekoppeld is het tevens zeer opmerkelijk dat u, hoewel u beweert nooit school te hebben gelopen, zelfs niet bij benadering kunt zeggen wanneer een schooljaar startte in uw regio. Dit terwijl de school op slechts 5 of 6 minuten wandelen was van uw eigen dorp (CGVS, p. 6).

Vervolgens is ook uw kennis over de onmiddellijke omgeving van uw dorp Koche Hassantal waar u uw hele leven tot uw vertrek zou gewoond hebben ontoereikend (verklaring DVZ, vraag 10 & CGVS, p. 3). U gaf aan dat uw dorp zich slechts een half uur te voet van het noordelijker gelegen districtscentrum bevond waarbij u de namen van enkele dorpen die tussen uw dorp en het districtscentrum zouden liggen, meedeelde (CGVS, p. 3 & p. 4). Echter uit beschikbare kaarten blijkt vooreerst het omgekeerde, namelijk dat het dorp Hassantal zich ten noordoosten van het districtscentrum bevindt. Voorts is het dorp Uzbek, hetgeen u naast enkele andere dorpen die niet op de beschikbare geografische kaarten konden worden teruggevonden, opsomde, gelegen in het district Pull-e-Khumri en bovendien iets ten zuidwesten van het districtscentrum van Baghlan-e-Jadid. Ook wanneer u verder bevraagd werd naar de dorpen Tara Khail, Mahbas, Akhoud Zada en Taghar (CGVS, p. 4 en p. 8), dewelke volgens de kaarten overigens allen op of nabij de route van uw dorp naar het districtscentrum liggen, kon u niet overtuigen. Zo gaf u voor wat betreft Tara Khail weliswaar aan dat dit zuidelijker en link- - overigens een bijzonder eigenaardige manier is om een plaats aan te duiden daar links en rechts afhankelijk zijn van de positie waar men staat – gelegen was ten opzichte van uw eigen dorp en dit op een afstand van een twintig minuten te voet (CGVS, p. 4) doch het ligt in de richting van het districtscentrum en niet in omgekeerde richting zoals u beweerde (CGVS, p. 4). De naam van het dorp Mahbas zei u merkwaardig genoeg dan weer niets (CGVS, p. 4) terwijl uit de beschikbare kaarten blijkt dat dit in de onmiddellijke nabijheid, iets ten oosten van Tara Khail gelegen is. Ook de naam van het dorp Akhound Zada deed bij u geen belletje rinkelen daar u verwijst naar Khan Zada die districtshoofd was (CGVS, p. 8) en ook gevraagd naar het dorp Taghar bleek u dit niet te kennen daar u aangaf dat dit een district is in Baghlan (CGVS, p. 8) terwijl dit de naam is van een dorp dat wederom is gelegen in de onmiddellijke omgeving van Tara Khail en Mahbas. Overigens ook breder bevraagd naar de omliggende districten, gaf u initieel opnieuw de naam Taghar alsook de provincies Samangan en Bamyan weer (CGVS, p. 8). Wanneer u verduidelijkt werd dat naar de namen van de omliggende districten werd gevraagd, deelde u eerst de namen Deh Sala, Koge Ganur, Khos en Berang mee, hetgeen geen van allen aangrenzende districten zijn waarbij u bovendien met betrekking tot het aangrenzende district Nahrin slechts kon meedelen dat het ook een district in Baghlan is (CGVS, p. 9) en vervolgens gevraagd welke districten er van Baghlan dichtbij het uwe lagen, gaf u aan dat u het niet wist (CGVS, p. 9). Uw lacunaire kennis over de lokale geografie is bijzonder frappant daar u beweert uw hele leven, in concreto twintig jaar, in het district te hebben gewoond en bovendien ook naar eigen zeggen eens per maand zelf in de bazaar zakken van wagens ging lossen (CGVS, p. 5). Voorgaande bevindingen zetten dan ook ernstige vraagtekens bij uw beweerde herkomst uit het dorp Hassantal in het district Baghlan-i-Markazi/Baghlan-i-Jadid.

Tot slot wordt de geloofwaardigheid van uw aanwezigheid in Baghlan voor uw komst naar België bijkomend ondermijnd doordat u geen doorleefd beeld weet te schetsen van de veiligheidssituatie en de gebeurtenissen in uw beweerde herkomstregio. Hierover deelde u summier mee dat deze slecht was, dat er geen veiligheidsposten waren en dat de taliban er vrij bewogen en patrouilleerden in de omgeving (CGVS, p. 6). Vervolgens gevraagd naar grote aanslagen in de regio deelde u vaagweg mee dat er iedere dag aanslagen gebeurden (CGVS, p. 6). Voor wat betreft de leiders van de taliban in uw regio kon u enkel de naam van B.(...) G.(...) meedelen, doch behalve dat hij een talibanleider was en samenwerkte met een dorpsbewoner genaamd W.(...) M.(...), had u geen informatie over de man (CGVS, p. 7). De naam Qari Juma Gul zei u dan weer niets terwijl uit beschikbare informatie nochtans blijkt dat deze man een sleutelfiguur was binnen de taliban en dat hij werd omgebracht rond het tijdstip dat u Afghanistan ontvluchtte. Voorts kan u slechts heel summier informatie verstrekken over enkele door uzelf opgenoemde veiligheidsincidenten, zoals de aanval die de taliban uitvoerde op een militaire basis in Baghlan-e-Markazi, over een man die als soldaat werkte en ontvoerd werd en over een aanval op een checkpoint in Gharo dorp (CGVS, p. 7, p. 9, p. 15). Echter, de aanval op de militaire basis dateert van 2018, de aanval op een checkpoint in Gharo van 2015 (CGVS, p. 15) en over Gul Dad, de soldaat, heeft u behalve voorgaande ook niet meer informatie (CGVS, p. 9). Meer voorbeelden van mensen die gearresteerd werden door de taliban kunt u niet geven, hoewel u zelf aanhaalt dat er veel mensen werden ontvoerd (CGVS, p. 9). Tevens werd u gevraagd naar gevangenen van de taliban doch volgens u waren deze er niet. Nochtans blijkt uit beschikbare informatie dat de Afghaanse strijdkrachten op 11 juni 2016 vierenveertig gevangenen wisten te bevrijden uit de klauwen van de taliban nadat ze een van hun basissen veroverden. Over incidenten waarbij medewerkers van niet-gouvernementele

of andere organisaties het doelwit van de taliban vormden, kan u evenmin enige informatie geven (CGVS, p. 9) terwijl uit beschikbare informatie bijvoorbeeld blijkt dat in 2017 een bekende journaliste in Baghlan gedood werd alsook dat er een dokter gedood werd omdat hij een talib niet wist te redden op de operatietafel. Wederom mag het verbazen dat u enerzijds beweert tot 2020 in de regio gewoond te hebben doch dat u anderzijds – uitgezonderd de aanval op de militaire basis die overigens zodanig gekend is dat het een eigen wikipedia-pagina heeft – niet de minste concrete informatie weet mee te delen over incidenten die er plaatsvonden met de taliban in de periode recent voor uw vertrek. Wederom dient te worden geconcludeerd dat het u aan doorleefde, concrete en te verwachten kennis over de lokale veiligheidssituatie ontbreekt. Immers, indien de taliban werkelijk de controle hadden in de regio en er daarbij dagelijks aanslagen plaatsvonden (CGVS, p. 6), waarbij talibs ook overdag in het dorp rondliepen en bij u en uw vader kwamen eten (CGVS, p. 10) kan van u in alle redelijkheid verwacht worden dat u hierover de nodige concrete informatie kan geven, niet in het minst over degene die belangrijke posities hadden binnen de taliban of incidenten die plaatsvonden. Voorgaande doet het geloof dat u tot uw vertrek daadwerkelijk in Baghlan hebt gewoond verder afbrokkelen.

Dat u tot slot zelfs niet bij benadering kunt zeggen hoeveel grond uw oom langs moederszijde, die nochtans slechts twee of drie jerip in eigendom had (CGVS, p. 6), verkocht heeft om uw vlucht te betalen en dat u ook niet weet hoeveel uw vlucht kostte (verklaring DVZ, vraag 36, CGVS, p. 12), is allerminst aannemelijk. Evenmin is het plausibel dat uw oom uw vlucht bekostigde door zijn grond te verkopen terwijl uw vader zijn eigendom, wat amper minder is dan die van uw oom namelijk anderhalf tot twee jerip (CGVS, p. 4), nog steeds in bezit heeft.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen reizen ernstige twijfels over de geloofwaardigheid van uw profiel, dat van uw familie en uw bewering tot aan uw vertrek in het dorp Hassantal in de provincie Baghlan gewoond te hebben. U werd op het einde van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gevraagd of u wel een landbouwersjongen uit Baghlan-i-Jadid was die er zijn hele leven heeft gewoond, doch u bleef bij uw beweringen. Aldus schept u geenszins klaarheid over bovenstaande vaststellingen betreffende uw persoonlijk profiel en recente herkomst terwijl u hiertoe de kans werd geboden. U werd nochtans bij aanvang van het onderhoud duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband (CGVS, p. 2). Ook wanneer u werd geconfronteerd met de bedenking of u wel een landbouwerszoon was en steeds woonachtig bent geweest in Baghlane Jadid, blijft u bij uw verklaringen (CGVS, p. 15). Aangezien u niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u voor uw vertrek uit Afghanistan leefde en u hierop geen correct zicht biedt, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde problemen die u met de taliban kende en die ertoe hebben geleid dat u Afghanistan diende te ontvluchten (CGVS, p. 10).

Wat er ook van zij, op basis van uw verklaringen dient te worden opgemerkt dat er evenmin een geloof kan worden gehecht aan de feiten die de aanleiding zouden hebben gegeven voor uw vlucht uit Afghanistan. U verklaarde Afghanistan te hebben verlaten omdat de taliban u wilden rekruteren voor de Jihad alsook omwille van de armoede die u er kende (CGVS, p. 10).

Zo dient in eerste instantie erop te worden gewezen dat uw houding niet in overeenstemming kan worden gebracht met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Echter blijkt dat u tijdens uw reis van Afghanistan naar België in Oostenrijk werd tegengehouden waarbij de autoriteiten aldaar op 6 oktober 2021 uw vingerafdrukken hebben afgenomen en uw verzoek om internationale bescherming hebben geregistreerd (Eurodac Search Result). In plaats van deze procedure in Oostenrijk te volgen, besliste u evenwel naar België door te reizen en ook nadat u van de Belgische autoriteiten d.d. 12 februari 2021 het bevel kreeg om het grondgebied te verlaten (Bijlage 26-quater) en terug te keren naar Oostenrijk voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, hebt u dit nagelaten (CGVS, p. 10) en hebt u zich daarentegen zes maanden later opnieuw aangeboden bij de DVZ waardoor de Belgische overheid verantwoordelijk werd voor uw verzoek om internationale bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Voorgaande bevindingen plaatsen het nodige voorbehoud bij uw voorgedragen nood aan internationale bescherming.

Ook dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde gebeurtenis in zijn geheel weinig plausibel overkomt. Zo blijkt de manier waarop de rekrutering door de taliban in zijn werk ging in uw regio allesbehalve overeen te komen met de informatie die hierover beschikbaar is op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hieruit (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023

<https://europa.eu/aa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt namelijk dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig.

U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban. Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

Zo gaf u aan dat er reeds vele, andere jongeren werden gerekruteerd (CGVS, p. 10, p. 11) doch u bleek niet in staat hierover ook maar enige bijkomende informatie mee te delen (CGVS, p. 11). Hierover verder bevraagd kwam u weliswaar op de proppen met de naam van slechts één andere jongere, genaamd Jagangir, doch over zijn lot had u evenmin enige concrete informatie (CGVS, p. 11). Voorts gevraagd hoe Jagangir werd gerekruteerd, gaf u aan dat de taliba's 's nachts naar het huis van deze jongere kwamen, hem meenamen en dat de volgende dag zijn vader naar de dorpsouderen ging die een jirga organiseerden om de taliban te vragen de zoon vrij te laten hetgeen door de taliban werd geweigerd (CGVS, p. 11). Of dit voor iedere jongere zo verliep wist u echter niet (CGVS, p. 11) terwijl er volgens u geen enkele jongere vrijwillig aansloot (CGVS, p. 12). In het licht dat uw dorp slechts enkele huizen groot is (CGVS, p. 14) zou verwacht kunnen worden dat u op de hoogte bent over hoe het andere jongeren is vergaan. Bovendien komt deze afwijkende manier van rekrutering in het licht van de beschikbare informatie zeer onaannemelijk over en gezien uw lacunaire kennis over hoe deze andere jongeren is vergaan, slaagt u er niet in te overtuigen van het tegendeel.

Bovendien kunnen er ook bij uw eigen voorgehouden poging tot rekrutering de nodige bedenkingen worden gemaakt. Zo verklaarde u dat er drie onbekende talibs bij u aan huis kwamen, dat ze samen met uw vader een maaltijd namen waarbij ze meedeelden dat u hen tegen vergoeding diende te vervoegen voor de Jihad waarna ze vertrokken en enkele dagen later zouden terugkeren om u op te halen (CGVS, p. 10). Het mag in deze verwondering heten dat u niet het minste idee hebt welk salaris u zou krijgen indien u zich zou hebben aangesloten (CGVS, p. 10-11). Enerzijds gegeven dat armoede één van de redenen was waarom u het land verliet en anderzijds gegeven dat de taliban u hiermee wilde overtuigen om aan te sluiten, lijkt het maar logisch dat ze dan ook enigszins zicht gaven op hetgeen u als loon zou krijgen. Ook de houding van de taliban zowel op het moment van hun poging om u te rekruteren als nadien, zijn moeilijk met elkaar in overeenstemming te brengen. Zo is het vooreerst bijzonder merkwaardig dat ze bij u thuis kwamen en aanschoven aan tafel met de mededeling dat u zich moest aansluiten doch dat ze vervolgens zonder meer vertrokken met de mededeling een paar dagen later terug te komen (CGVS, p. 11). Immers, gegeven de gedwongen rekrutering die anderen al was overkomen, houdt voorgaande in dat ze u simpelweg enkele dagen de tijd gaven om te ontkomen. Dergelijke manier van handelen lijkt contradictorisch aan hun belangen, zijnde uw gedwongen rekrutering. Bovendien klemt hun gedag door initieel op dergelijke manier te werk gaan met de tijd en moeite die ze vervolgens, na uw vertrek, nog deden en doen middels de huisbezoeken aan uw ouders teneinde u alsnog te treffen en te straffen (CGVS, p. 13). Dergelijk inconsistent vanwege de taliban is dermate weinig plausibel dat het uw geloofwaardigheid verder aantast.

Evenzeer dient te worden vastgesteld dat u zelfs niet weet wie de talibs waren die u wilden rekruteren, noch in wiens opdracht dit was (CGVS, p. 11). Zelf zouden ze zich niet hebben voorgesteld en uw vader, die evenmin op de hoogte was van hun identiteit, zou het hen ook niet gevraagd hebben (CGVS, p. 11). Ook dit is bijzonder onaannemelijk. Indien uw regio onder controle stond van de taliban die bij u en anderen kwamen eten en jongeren rekruteerden (supra) kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u op de hoogte bent van de identiteit van deze talibs bij wie u en de anderen zich moesten aansluiten. Te meer daar blijkt dat zelfs na uw vertrek nog een jirga werd georganiseerd door de ouderen die daarbij onderhandelden met de taliban (CGVS, p. 12). Echter ook hier blijkt markant genoeg dat u wederom niet weet met welke talibs er werd onderhandeld (CGVS, p. 13). Het valt niet in te zien dat u (ondertussen) niet zou weten welke talibs er naar u op zoek zijn. Immers gegeven de jirga en het feit dat u in contact staat met het thuisfront (CGVS, p. 3) kan in alle redelijkheid worden verwacht dat u over dergelijke informatie beschikt. De actoren die u te vreezen hebt bij terugkeer, maken namelijk een kernelement uit van uw asielmotieven. Van een verzoeker om internationale bescherming wordt dan ook verwacht dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas. Uw gebrek aan informatie doet wederom afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Naast uw ongeloofwaardig geachte profiel en recente herkomst uit Baghlan, dient ook op basis van het geheel van bovenstaande argumenten te worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vervolgingsmotieven. U bent er aldus niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://eu.aa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die reg'os slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die reg'os niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het

verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met I'D's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEDD registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en

burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hoewel u allerminst een geloofwaardig zicht gaf op uw eigen en familiaal profiel haalde u aan dat armoede een van de redenen was waarom u Afghanistan hebt verlaten (CGVS, p. 10).

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283 Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad)vV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve

landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de

machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar [op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar [op https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023](https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023)) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar [op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De informatie waarop het CGVS zich baseert voor deze beslissing, is aan het administratief dossier toegevoegd.

De documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming hebt neergelegd, te weten een kopie van de taskara van uw vader, kan voorgaande beoordeling niet wijzingen. Dit document betreft een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien blijkt uit beschikbare informatie dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten hoogst relatief is vanwege corruptie en fraude. Hoe dan ook, dergelijke taskara kan hoogstens een aanwijzing vormen voor de nationaliteit en identiteit van uw vader, hetgeen voorsnog niet wordt betwist en evenmin enige invloed heeft bovenstaande argumentatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn 'middel' in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Betreffende de overwegingen uit de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden regio van herkomst, stelt verzoeker dat hij ongeschoold is en zich eigenlijk niet herinnert wanneer hij Afghanistan precies verlaten heeft, maar denkt dat dit ongeveer in april 2020 was. Ter verschoning van zijn gebrekkige kennis over de zaai- en oogsttijden van maïs, beweert verzoeker dat hij niet zelf de landbouwer was, maar zijn vader hielp en dat hij ook af en toe als dagloner werkte om ladingen te lossen. Verzoeker herhaalt in zijn middel dat hij ongeschoold was naar aanleiding van de vaststelling dat hij zijn district of de lokale taliban-machthebbers niet kende. Ondanks de vastgestelde anomalieën bevestigt verzoeker zijn asielrelaas.

Naar aanleiding van de overwegingen uit de bestreden beslissing betreffende de subsidiaire beschermingsstatus acht verzoeker de premissen uit de motivering voorbarig. Zo stelt hij dat het verdwijnen van een aantal vroegere actoren niet zonder meer zal leiden tot een afname van het willekeurig geweld omdat er nog voldoende actoren zijn, waaronder het ISKP en andere terroristische groepen voor wie Afghanistan een 'speeltuin' is. Verzoeker acht het ook voorbarig om zich te baseren op cijfers die verzameld zijn in een overgangperiode omdat er een verminderde aanwezigheid is van buitenlandse waarnemers. Verzoeker vraagt zich dan ook af in hoeverre deze gegevens representatief zijn. Bovendien, zo vervolgt

verzoeker, zijn de taliban zelf de grootste actor van onveiligheid en willekeurig geweld. Verzoeker betwist ook op basis van gegevens van de IOM uit 2022 dat het aantal intern ontheemden zou afnemen.

Aan de hand van het rapport van UNAMA van juli 2022 stelt verzoeker dat er voor burgers in het algemeen een onveilige situatie bestaat. Uit een rapport van Amnesty International van 5 maart 2023 wordt verwezen naar het aanhoudende conflict met het NRF in Panshir. Verzoeker concludeert dat hij informatie heeft aangebracht waaruit het tegendeel blijkt.

Volgens verzoeker bestaat er nog mogelijkheid tot verduidelijking wat de toepassing betreft van artikel 48/4, §2, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) op grond van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) hierom verduidelijking vragen bij het Europese Hof van Justitie. Verzoeker verwijst naar arresten van de Raad van oktober 2022 waarin wordt onderzocht in hoeverre omwille van de humanitaire en socio-economische situatie toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Naar het oordeel van verzoeker werd de subsidiaire beschermingsstatus in het leven geroepen om internationale bescherming uit te breiden naar humanitaire situaties die buiten het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag vallen. Tegen het standpunt dat een 'actor' in de zin van artikel 6 van de richtlijn 2011/95/EU aan de basis moet liggen van de 'ernstige schade', brengt verzoeker in dat er in het artikel enkel sprake is van "kunnen" en niet van "moeten". Bijgevolg vereist dit volgens verzoeker niet noodzakelijk het handelen van een 'actor', maar kan de ernstige schade ook veroorzaakt worden door objectieve factoren en kan de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting wél onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet vallen. In dit verband citeert verzoeker een *briefing* van de speciale rapporteur voor Afghanistan van de UNAMA van 27 september 2022 waarin wordt gewezen op de verantwoordelijkheid van de internationale gemeenschap om de humanitaire situatie in Afghanistan te lenigen.

Verzoeker stelt dat de ingeroepen rechtspraak niet zonder meer naar analogie kan worden toegepast omdat het arrest M'Bodj een prejudiciële vraag betrof over een medische regularisatie-aanvraag en de arresten M.S.S en Sufi en Elmi van het EHRM overdrachts- en uitwijzingsbeslissingen betroffen.

Met betrekking tot de sociaaleconomische deprivatie is er volgens verzoeker nog onvoldoende duidelijkheid en is het aangewezen, zo oppert hij, om een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie. Tegen deze sociaaleconomische deprivatie wordt door de taliban onvoldoende bescherming geboden aangezien het een *failed state* betreft, waardoor er sprake is van ernstige mensenrechtenschendingen en éénieder die daaraan wordt blootgesteld een risico loopt op een onmenselijke en vernederende behandeling.

Met betrekking tot de beoordeling van de situatie van de terugkeerders vanuit Europa en de zogeheten 'verwestering' meent dat de 'query' in de COI, die in de beslissing wordt aangehaald, dateert van vóór de val van de Afghaanse regering waardoor deze niet bruikbaar en niet betrouwbaar is. Volgens verzoeker zijn de elementen 'nog steeds pashtou spreken' of 'nog moslim zijn' niet pertinent en is 'gedrag' nog iets anders dan 'levensstijl'. Volgens verzoeker worden terugkeerders uit het westen als afvalligen beschouwd en gaat het om een toegeschreven religieuze of politieke overtuiging, waardoor het minder van belang is dat de betrokkene deze politieke of religieuze boodschap verkondigt. Met betrekking tot deze vervolgingsgrond verwijst verzoeker naar de richtlijnen van het UNHCR van 9 februari 2022 waarin gesteld wordt dat de situatie te onvoorspelbaar is om met zekerheid te kunnen vaststellen dat iemand geen internationale bescherming nodig heeft. Verzoeker meent dat hij door lange tijd weg te zijn uit zijn land van herkomst en in Europa te hebben verbleven de morele wetten en waarden heeft overschreden waardoor hij in aanmerking komt voor internationale bescherming.

2.2. De verwerende partij maakte op 16 januari 2024 een aanvullende nota over aan de Raad waarin de landeninformatie wordt geüpdatet. Volgende COI-rapporten worden toegevoegd:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/20232/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker met behulp van de aanwezige raadvrouw een aanvullende nota neer waarbij hij aangeeft dat hij deze cruciale elementen eerder verzwegen had omdat hij van anderen verkeerd advies had gekregen. Hij verklaart geboren te zijn in Peshawar en zijn hele leven in Pakistan gewoond te hebben en aldaar over een *Proof of Registration* te beschikken. Zijn ganse familie zou op heden nog in Pakistan wonen. Verzoeker legde een aantal kleurenfoto's van documenten neer waarbij hij uiterst summiere uitleg verschaft (Aanvullende nota verzoeker 18 januari 2024, bijlagen 1-4): de vluchtelingenkaart van verzoekers vader (recto-verso), de vluchtelingenkaart van verzoeker (recto-verso), een schoolattest en een document betreffende de examens.

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen

dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling door de Raad

5.1. Ter terechtzitting brengt verzoeker aan dat hij slechte adviezen heeft gekregen en die heeft opgevolgd, maar dat zijn asielrelaas over zijn verblijf in de provincie Baghlan en de rekrutering door de taliban, dat hij uiteenzette bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal, niet overeenstemt met de realiteit.

Verzoeker bevestigt dat zijn ganse asielrelaas verzonnen is en stelt nu dat hij geboren is in Peshawar/Changarhar (Pakistan) en steeds in Pakistan heeft gewoond. Ter staving van dit gegeven toont hij plots ter terechtzitting een aantal stavingsstukken, die hij onder de vorm van een ter plekke opgestelde 'aanvullende nota' ter beoordeling aan de Raad voorlegt.

Hij verklaart ter terechtzitting dat al zijn familieleden thans in Pakistan verblijven en dat hij nooit in Afghanistan is geweest. Hij stelt dat zijn familieleden over 'Proof of Registration' (POR)-kaarten beschikken in Pakistan. Hij legt daarom een foto neer van zijn POR-kaart en deze van zijn vader (Aanvullende nota, bijlage 1 en 2). Daarnaast legt hij ook foto's neer van documenten betreffende zijn schoolloopbaan in Pakistan (Aanvullende nota, bijlage 3 en 4). Hij zegt dat hij de opleiding "Arts" (Kunsten) heeft gevolgd, dat hij afgestudeerd is in 2016 en beweert dat één van de documenten een puntenlijst is die zijn examenresultaten weergeeft.

Verzoeker werd ter terechtzitting bevraagd over de documenten die hij bij zich had, maar kon hierover weinig bijkomende duiding verschaffen. De aanwezige raadvrouw van verzoeker slaagde er ook niet in van verzoeker precieze informatie te verkrijgen over de foto's die hij toonde.

5.2. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing reeds werd getwijfeld aan verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan en zijn voorgehouden profiel van landbouwer. Bovendien legde verzoeker geen enkel identiteitsdocument neer, behoudens een kopie van een document, dat de taskara van zijn vader zou betreffen (AD, stuk 5, Documenten, taskara vader).

5.3. In zijn middel trachtte verzoeker de onduidelijkheid over zijn herkomst te verklaren door te stellen dat hij ongeschoold was en nog jong was. Met betrekking tot zijn profiel als landbouwer stelde hij in zijn middel dat

vooral zijn vader en zijn maternale oom de landbouwactiviteiten beheerden en hij er eigenlijk weinig van afwist.

5.4. De werkelijke reden voor zijn beperkte kennis over zijn regio van herkomst in Afghanistan en de landbouwactiviteiten in het district Baghlane Markazi in de provincie Baghlan is echter gelegen in het feit dat hij in Peshawar in Pakistan geboren is en steeds in Pakistan heeft gewoond. Verzoekers familie zou ook in Pakistan verblijven (zie bijlagen bij Aanvullende nota verzoeker van 18 januari 2024). Het is evenwel niet duidelijk of verzoeker en zijn familie heden ten dage nog over geldige verblijfstitels in Pakistan beschikken.

5.5. Ter terechtzitting gedraagt de aanwezige raadvrouw van verzoeker zich naar de wijsheid van de Raad. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en verzaakt bijgevolg aan de mogelijkheid om te repliceren op deze nieuwe ontwikkelingen.

5.6. De Raad is geenszins bij machte om te beoordelen of de informatie die blijkt uit de documenten die op de neergelegde foto's zijn afgebeeld waarheidsgetrouw is. Indien verzoeker werkelijk het profiel heeft van een Afghaanse vluchteling die levenslang in Pakistan heeft verbleven, kan dit uiteraard verklaren waarom zijn verklaringen over de geografie van zijn beweerde regio van herkomst in Afghanistan en de landbouwactiviteiten aldaar volkomen ontoereikend waren (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-7).

5.7. Het administratief dossier bevat allerhande gegevens over de veiligheidsincidenten per provincie, corruptie en documentenfraude, geografische informatie en informatie over de gekweekte gewassen in de provincie Baghlan (AD, stuk 6, Landeninformatie), maar bevat geen specifieke informatie over de situatie van Afghaanse vluchtelingen die levenslang in Pakistan hebben verbleven.

Zowel in de bestreden beslissing als in de aanvullende nota van de verwerende partij wordt evenwel verwezen naar de EUAA *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023. Dit rapport bevat summier informatie over de situatie van Afghaanse vluchtelingen in Pakistan. Zo blijkt dat er ongeveer 3 miljoen Afghanen in Pakistan leven en dat deze groep, in geval van terugkeer naar Afghanistan, met een bijzondere problematiek wordt geconfronteerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 104-105). Deze moeilijkheden zijn het gevolg van een gebrek aan vertrouwen met de normen en verwachtingen binnen de Afghaanse samenleving. De teruggekeerde vluchtelingen worden vaak negatief bejegend en komen onder andere in aanraking met gebrekkige huisvesting en discriminatie op de arbeidsmarkt. In de EUAA *Country Guidance* van januari 2023 wordt ook doorverwezen naar het 'EASO COI Report Afghanistan: *Individuals targeted under societal and legal norms*' van december 2017. In dit rapport - dat dateert van ruim vóór de machtsovername door de Taliban in Afghanistan - wordt geschetst hoe Afghanen, die buiten Afghanistan opgroeiden, soms beschouwd worden als 'verwesterd' omwille van hun accent of gedragingen (EASO COI Report Afghanistan: *Individuals targeted under societal and legal norms*, december 2017, p. 101). In de meest recente *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 wordt echter uitdrukkelijk gesteld dat er geen recente verslaggeving is over de wijze waarop Afghanen die in Iran of Pakistan hebben geleefd door de Taliban worden gepercipieerd en behandeld (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 104).

5.8. Door toedoen van verzoekers verklaringen ter terechtzitting over zijn profiel en de stukken die hij neerlegt, geeft hij een totaal andere wending aan zijn verzoek om internationale bescherming. Er kon bijgevolg op het tijdstip waarop de beslissing werd genomen onmogelijk rekening worden gehouden met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die heden gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker, zoals zijn verblijf in Pakistan, teneinde te beoordelen of hij al dan niet in aanmerking komt voor internationale bescherming (artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet).

Een nieuwe beoordeling, met inachtneming van verzoekers aangepaste profiel in het licht van actuele en objectieve landeninformatie, dringt zich dus op. De gegevens uit het rechtsplegingsdossier laten niet toe de situatie van verzoeker te beoordelen in het licht van zijn verklaringen ter terechtzitting. De terechtzitting laat ook niet toe verzoeker uitgebreid te ondervragen over de neergelegde foto's. De Raad ontbeert bovendien de nodige onderzoeksbevoegdheid om in het kader van een devolutief beroep het verzoek om internationale bescherming thans op nuttige wijze te herevalueren.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, §1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 mei 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN